

ANG KRISTO AY NAGBABALIK – NAGHAHAYAG NG KANIYANG KATOTOHANAN

LIHAM 3

Dahil ang mga Liham na ito ay nagdadala sa inyo tungo sa ispiritwal-mental na dimensiyon na lumalagpas sa pantaong antas ng mga gawain at mga alalahanin, ang mga ito ay pinakamainam na matatarok kung pangungunahan muna ng oras ng katahimikan at pagiging relaks. Pakalmahin ang inyong mga isip, kung maaari, patungo sa estado ng panloob na katahimikan ng pag-iisip. Ito ay dito lamang sa may lubusang mapagtanggap na estado na ang mga Liham na ito ay papasok sa inyong pantaong pag-iisip kalakip ang kanilang katunayan.

Ang aking **WALANG HANGGANANG SELESTIYAL NA PAG-IBIG** ay nag-uudyok sa akin na magbalik muli at muli upang lumihang sa tao, kalakip ang hangarin na, sa katapusan, na mas marami pa sa inyo ay handa upang tanggapin ito, ay magkakaroon ng karunungan na magdudulot sa inyo upang malampasan ang inyong pagkatao at mapabuklod tungo sa 'Amang Kamalayan' - ang tunay na 'Kamalayan ng Pag-ibig' na nababatid na ang lahat ng mga bagay ay sagana at marikit.

Gaya ng sinabi ko noon at gustong ulitin, ang aking pangkabuuang misyon sa lupa ay udyok ng PAG-IBIG at ay nakagiya LAMANG sa pagtuturo ng Katotohanan ng Pagiging naririto, dahil kung wala ang karunungan ito, ay walang pag-asa ng pagkaligtas mula sa mga pasakit na ang tao ay isinilang para magpasan.

Alam ko na ang pangungusap na ito ay nagdadala ng sobrang kalungkutan sa mga matatapat at masusugid na tagasunod ng relihiyong Kristiyanismo, at para doon sa mga nagsentro ng kanilang pananampalataya sa persona ni 'Hesus.' Ngunit sasabihin ko sa inyo nang may katunayan; upang mapagtagumpayan ang pag-aalis ng pagkatao sa inyong mga sarili na nagpapahinto sa inyong pabalik mula sa buong kaganapan ng PANGKALAHATANG KATOTOHANAN, at ang pagkaunawa ng tunay na likas ng '*pantaong-isperitwal*' na kalagayan na tinawag kong 'Kaharian ng Diyos,' *kailangan ninyong lumayo mula sa mga matatandang dogma ng 'kaligtasan sa pamamagitan ng dugo ng tupa,' ang Trinidad, at iba pang mga paniniwala, at dumating na may pagkaperpektong bukas na tumatanggap na mga isipan sa KATOTOHANAN NG PAGIGING NARIRITO.*

Walang iba pang kaligtasan na posible. Hindi kayo maililigtas ng 'Diyos,' dahil, sa kamangmangan sa mga katunayan ng pagiging naririto, ang tao ay patuloy na gumagawa ng kaparehong patungo sa mundong mga pagkakamali hanggang sa huli ng panahon, *kaya lumilikha ng kaniyang sariling karamdaman at pighati.*

Dagdag pa, anuman ang pinaniniwalaan ng tao tungkol sa 'kaligtasan mula sa mga kasalanan,' ito ay pantaong kamalian, dahil ang Batas ng Dahilan at Dulot ay hindi matantya at bahagi ng mahalagang kabuuan - sadyang-likas na katangian ng pagiging naririto. Hindi ninyo mapaghihiwalay ang mga

kinahinatnan mula sa dahilan, ni hindi ninyo mabubura ang dahilan at pagkatapos ay mayroon pa ring mga epekto. Sa lahat ng antas ng Pagiging lalang, ito ay Katotohanan.

Kayo ngayon ay maaaring may kasapatang nakapaglinang sa inyong pag-iisip para matanggap ang mga sumusunod na batayang katotohanan tungkol sa inyong makalupang pagiging naririto.

Ang Batas ng 'Dahilan at Epekto,' 'Pag-aani at Paghahasik' ay ang nakikitang epekto ng kung ano ang tinatawag ninyong 'elektromagnetismo' at walang isa na may karunungan sa siyensiya ay mag-aasam na ang 'Diyos' ay isasa isang tabi ang mga batas ng elektromagnetismo, kung alin ay ang 'gawaing-pagbubuklod-paghihiwalay.'

Ang 'Gawaing-Pagbubuklod-Paghihiwalay' o ang 'Pagkilos-Paghatak-Pag-atras' ay batayang MGA PINTIG ng PAGIGING NARIRITO at ay PANTAONG KAMALAYAN sa sarili nito, na siyang nagdala ng inyong namamasdang mga anyo sa buhay, at ay ang mga 'instrumento' o 'mga kagamitan' lamang ng paglikha. Ang mga ito ang responsable sa pagkakabuo ng substansya o ng 'bagay' at saka para sa paglinang ng pang-indibidwal na mga anyo at sa katapusan ay ang personalidad sa sarili nito sa lahat ng mga nabubuhay na mga lalang.

Dahil ang mga Batas na ito ay pundamental sa inyong pang-indibidwal na pagiging naririto, ito ay hindi maaari na isa isang tabi sila. Kaya, hindi ninyo maipagwawalang bahala ang mga problema na sadya sa inyong pansariling pagiging naririto at maniwala na ang 'Diyos' ay magliligtas sa inyo mula sa mga iyon. Ang inyong tanging pag-asa sa huling pagtakas, ang paghakbang papalayo sa gilingan ng pantaong karanasan, ay upang kilalanin at pahalagahan ang mga ito at pagkatapos ay gumawa sa bawat minuto upang malampan ang mga ito at sa katapusan ay maging kaisa nito, sa kadalisayan ng isip, puso at gawa, at maging 'isa' sa Pangkalahatang Kamalayan ng Pag-ibig - ang 'Ama' na gumagawa ng GAWA NG PAG-IBIG.

Sa kagayang panahon, habang kayo ay lumalago sa pagkaka-alam ng katunayang LIKAS ng 'Ama' na nasa inyo at lumalampas sa inyo, sa paligid ninyo' kayo ay darating na mayroong hindi nagbabagong pananalig na, sa bawat pangyayari, ay makakukuha kayo ng inspirasyon, kapangyarihan, at pagkakataas na diretso mula sa 'Ama' na nasa inyo at sa paligid ninyo.

Inyong MALALAMAN na ito ay totoong ang 'Ama' na nagsusuporta at gumagabay sa inyo tungo sa Kaharian ng 'Amang Kamalayang Pag-ibig.'

Ito ay magiging may kasaganaang maliwanag sa inyo na habang ang 'Ama' ay pangkalahatan, Ito ay pang-indibidwal din para sa *inyo*. Alam Nito kayo, ay alam ang inyong iniisip at ang inyong mga suliranin. Sa loob ng 'Amang Kamalayang Pag-ibig' ay ang perpektong mga solusyon na naghihintay ng inyong pagkilala. Kapag inyong nakilala na ang mga ito, kayo ay mapapakawalan mula sa sakit kung kayo ay maging malambot at may kagustuhang makinig.

Hanggang kayo ay may pagnanais na makinig, kayo ay hindi mapupuno ng 'Amang Kamalayang Pag-ibig.'

Magsasabi ako sa inyo ng isang talinhaga. Isipin na ang isang bata ay umiiyak at nagpapapadyak dahil gusto niya ng sorbetes.

Buong oras, siya ay gumagawa ng ganitong ingay, ang kaniyang ama ay naghihintay nang may katiyagaan sa may pintuan ng kaniyang silid upang ipakita sa kaniya na nagdala siya para sa kaniya ng sorbetes at prutas.

Maaari ninyong isipin na ang talinhagang ito ay hindi magkakatotoo, ngunit ito ay tunay. Ang mga ina ay nakaaalala sa mga oras na ang mga bata ay hindi maalo tungkol sa mga bagay, ayaw makinig sa kung ano ang sinusubukang pilit na sabihin sa kanila, at ngunit ang ina ay may solusyon na naghihintay para sa kanila sa oras na sila ay tumigil sa pag-gawa ng ingay at tuyuin ang kanilang mga luha.

Nakikita ko ang dalahin ng mga tao at ang kanilang pag-iyak at pagtangis at ang aking awa ay walang hangganan.

Kayo ay dininig ngunit sa loob ng inyong konteksto ng inyong pangkasalukuyang kamalayan, mayroong kagyat na magagawa ako para sa inyo. Hindi ko mapapasok ang mga lubid at mga kadena ng inyong mga taon ng kawalang muwang na pag-iisip at pag-gawa.

Nakikita ko ang sakit na laganap sa loob ng mga simbahan, sa mga paglilingkod at mga pulpito sa pamamagitan ng mga ignoranteng mga sermon. Nakikita ko ang mga bansa at ang kanilang mga tao na nagsisikap upang mapagtagumpayan ang mga kahirapan na nagmumula sa kanilang mga tradisyonal na pagpapahalaga, kultura, at mga paniniwalang panrelihiyon. Nakikita ko ang mga limitasyon sa kanilang pang-araw araw na pamumuhay, ang pagkukulang sa katuparan ng kanilang mga pangangailangan at mga layunin, at ang paghihirap na nagmumula sa kanilang mga relasyon na iba't ibang uri.

Ang kolektibong kamalayan na nanggagaling mula sa mundo ay ang masamang lagay ng mga pagkatakot, insulto, mga pagkagalit, emosyonal na kaguluhan ng marubdob na mga pagnanasa, paghihiganti at pagkaupos, napagtahi tahi kasama ng awa, determinasyon upang iangat ang kamalayan ng mundo, dedikasyon upang hanapin ang walang kondisyong pag-ibig para roon sa nakatanggap ng inspirasyon at antas ng kaliwanagan.

Ako ay dumarating na malapit sa mga tao na tumatawag sa akin at gumagawa kasama nila upang mapagaan ang kanilang mga paghihirap, ngunit ang kanilang paraan ng pag-iisip at mga paniniwala ay may kalakasan na nakalilok sa kanilang mga utak, kaya ang aking Katotohanan ay hindi makaabot at makapagdala ng bagong karunungan sa kanilang mga isipan. Maraming mga tao ang nakarinig, bagaman at may kaigsian at hindi perpekto, ngunit nagkulang sa tapang upang tanggapin ang bagong mga ideya at magsalita. Dagdag pa ang oras ay hindi naging tama upang maabot sa pamamagitan ng mga hadlang sa pantaong kamalayan upang magturo sa inyo.

Ngunit ngayon ang oras ay tama na. Kayo ay nakakilos na tungo sa bagong dispensasyon ng may baybasyong mga alon na magdudulot sa inyo upang mas maalwang tumaas mula sa pagiging materyal sa nakaraang panahon. Ito ay maaaring tumunog ng kakaibang pangungusap, ngunit mayroong pangkalahatang imbak ng karunungan tungkol sa mga enerhiya na hindi ninyo pa nasisisimulang unawain. Sa panahong ito, walang panlupang isip na may kakayahan sa pag-unawa. *Ito ay posible lamang para sa inyo na 'isipin' ang pagkakasunud sunod ng enerhiya, na hindi naman ang katotohanan.*

Ito ay makakatulong sa inyo, samakatuwid, kung matatanggap ninyo ang aking mga pangungusap, nagtitiwala sa mga ito, dahil ang mga iyon ay tunay. Kayo ay kumikilos tungo sa bagong mga alon ng baybrasyon na patungkol sa mga 'pantaong kamalayan' na makakapagpakilos sa inyong paunahan tungo sa ispiritwal-mental na paglinang na isinalarawan ko sa Liham 1.

Dahil ako ay suminsay, akin ngayong kailangang ulitin: Hindi na kayo makakatakas sa pinaka pundamental na **Mga Batas ng Pagiging Naririto** tungkol sa inyong mga pag-iisip at pakiramdam - paghahasik at pag-aani, ng higit sa maaari na kayo ay tumakas sa mga batas ng elektromagnetismo sa inyong materyal na mundo, dahil ang elektromagnetismo ay ang PINTIG na lumilikha ng Batas ng paghahasik at pag-aani na kagaya ng elektromagnetismo na lumilikha ng anyo sa loob ng pundamental na lugar ng pang enerhiyang mga partikulo.

Samakatuwid ito ay hindi maaari na magpatuloy na maniwala sa mga pang Kristiyanong dogma at subukin din na sumunod sa mga Liham na ito dahil ang dogma, na nag-uugnay sa 'kaligtasan dahil sa aking kamatayan sa krus,' ang Trinidad, ang pisikal na pagkabuhay mula sa kamatayan, at ang paggamit ng insenso at mga inihandang mga anyo ng panalangin, ay may kamalian at ang mga katunayan na ngayon ay inihayag sa inyo sa mga Liham na ito ay Katotohanan. Ang dogma at mga pangsakramentong palamuti ay, ang inyong sasabihing 'paglalayo lamang ng atensiyon sa tunay na isyu,' upang makakuha ng inyong pansin at pagsanib ngunit nakapagpapalabo sa Katotohanan ng aking mga turo.

Kaya nga, ang mga Liham na ito ay dapat sulatin.

Ang tangi lamang paraan na ako ay makaabot sa inyong mundo sa pangkasalukuyang panahon ay kung pumustura upang pumasok sa bagong isipan/emosyonal na dispensasyon, ay ang paggamit ng tumatanggap, masunurin at inalisang ng programang isipan upang matanggap ang tagubilin at gawin ang manu manong gawain para sa akin.

Ang mga Liham na ito ay naghahandog ng tunay na kaparaanan lamang kung alin ay ang mga tao ay makatagpo ng landas tungo sa ispiritwal na dimensiyon na kung alin ang lahat na pantaong pagkakamali ay kumukupas nang papalayo at tanging pag-ibig lamang ang nananatili.

Anuman na iba pa na maaaring sabihin ay may pagkapurong pantaong pangangatwiran at dahilan - at ang mga ito ay hindi KATOTOHANAN.

Ang mga tao ay naghahanap ng bagong mga paraan upang masolusyonan ang matatandang mga problema, partikular sa Amerika, ngunit hanggang sa kanilang maintindihan ang tunay na likas ng BUHAY, ang ego, at ang mga Batas ng Pagiging Naririto, sila ay makapagpapalakas lamang ng paghila ng 'ego' at ang kanilang sakit ay magpapatuloy.

Tandaan, habang itinatala ko para sa inyo sa mga sumusunod na pahina, ang payak na Katotohanan na winika ko dalawang milenya na ang lumipas, ang Katotohanang ito ay nananatiling palagian at hindi nagbabago.

Kaya ay, ito ay maaari lamang upang mapalalim ang inyong pagkakaunawa sa Katotohanan, hindi upang baguhin ito.

Hindi ninyo baga natanto sa pagkabasa ninyo sa naunang dalawang **mga Liham**, na lahat ng aking winika sa mga tao ng Palestina ay ang tuwirang resulta ng aking pagkaunawa sa **'katunayan ng pagiging naririto'** sa disyerto - **na walang solido?**

Natatandaan baga ninyo na, sa aking lumalampas na estado, sa pagtingin ko sa mga bato, buhangin, mga bundok, tubig na nasa ilalim ko sa Dagat na Patay, lahat ay lumitaw na **'sinag ng mga partikulo'?**

Ang bato, buhangin, mga bundok, tubig, ay nagkakaiba mula sa isa at isa, sa pagkakaiba lamang sa antas ng kalakasan ng 'sinag ng mga partikulo' at ng maliwanag na kapal ng mga partikulo sa loob ng sinag.

Walang iba pang paraan na maisasalarawan ko ang aking nakita noong nasa lupa upang maiparating ang mga katunayan tungkol sa totoong substansya ng 'bagay' at ang nakikitang solidong pundasyon at pagkakagawa ng inyong mundo.

Sa modernong pananalita, ay inyong maaaring tawagin na 'sinag ng mga partikulo,' ay baybrasyon ng mga partikulo.

Maaari din na inyong pagsamahin ang dalawang kataga at isalarawan ang pinaka pundamental na nakikitang 'katunayan,' bilang ang **'sinag ng mga partikulo.'** Ito ang nagpapaabot ng pandamdang sa 'kinang ng liwanag' na nakita kong ang mga partikulo ay sumasayaw.

Habang nasabi na ang lahat ng mga nauna bilang panimula sa aking mga nasabi tungkol sa mga gawain ko sa Palestina, hayaan ninyo na dalahin ko kayo sa isa pang araw, dalawang libong taon na ang lumipas, noong ang araw ay sumikat, at ang himpapawid ay maliwanag, maliwanag na asul, at nagsimula akong umakyat sa mga burol kasama ng aking mga alagad, sa kagustuhan na magpahinga, magnilay nilay at manalangin.

Ngunit ito ay hindi gayon. Inisip naming tumakas, ngunit sa kabila ng aming pagsasabi sa mga tao ng aming mga hangarin, kami ay unang sinundan ng iilan na pagkatapos ay sumigaw sa mga iba pa na kami ay pupunta sa mga burol.

Kahit na nakiusap kami sa kanila na bumalik na sa kanilang mga tahanan, ang ilan ay sa bandang huli ay dumami tungo sa malaking pagtitipon ng mga tao na sumusunod sa aming hulihan. Sila ay mapagpumilit na ako ay dapat magsalita sa kanila.

Kayo ay magtatanong kung bakit sila ay lubhang naghahangad na makinig sa akin.

Sa paraang intwitibo, alam nila na ako ay nangungusap ng mga salita ng BUHAY sa kanila.

Lagi, aking ipinamalas sa kanila ang gawain ng 'Ama' na nasa paligid nila at ito ang nagbigay sa kanila ng pag-asa at tumulong sa kanila upang makita ang mundo na may bagong konsepto.

Nangusap ako sa kanila ng PAG-IBIG at naramdaman nila ang kagaanan.

Ito ay kung bakit masasabi ko sa kanila, sa pagkakaalam na kanilang mauunawaan at sasang-ayon sa akin:

'Pumunta kayo sa akin, kayo na napapagod at nabibigatan at bibigyan ko kayo ng kapahingahan. Ang aking pamatok ay magaan at ang aking pasanin ay maalwan.'

Batid nila na noong sabihin ko ang mga salitang ito, na kadalasan kong ginawa, aking pinaghahambing ang mga alituntunin at mga batas ng mga pinunong Hudyo sa Katotohanan na aking inihahayag sa mga tao.

Kaya ito ay, noong ako ay hanapin ng mga tao upang magturo sa kanila, anong magagawa ko kundi ang maupo sa bato sa itaas nila – at magturo.

Ako ay determinado na, kung sila ay pumunta nang ganitong kalayo upang mapakinggan ako, makakarinig sila ng bagay na kanilang matatandaan at maaaring masabi sa kanilang buong buhay.

Batid ko na sa kabila ng lahat na aking sinabi sa kanila tungkol sa **'Ama' at 'Amang Pag-ibig.'** sila ay nagdadalawang isip pa rin sa di pagtanggap ng 'Diyos.' Kahit na sinubukan kong tulungan sila upang maunawaan na ang

'Ama' na aking sinasabi, ay hindi ang personang 'Diyos' na kanilang sinamba, buo ang pagkakaalam ko na sila ay nagugulumihanan. Kahit na sinabi ko sa kanila nang paulit ulit na ang **'Ama'** ay nasa kanila, sila pa rin ay nag-alala na sila ay makatatanggap ng parusa mula sa itaas dahil sa paniniwala sa aking mga salita.

Ano ang ituturo ko sa kanila ng araw na iyon, tinanong ko ang 'Ama'? Pagkatapos ay napansin ko ang mga kambing at tupa na nanginginain sa gilid ng burol sa ilalim ng mapagmatyag na pangangalaga ng kanilang pastol at ang aking mensahe noong araw na iyon ay pumasok sa aking isipan. Tumayo ako at sumigaw upang ang aking tinig ay makaabot hanggang sa kahulihan ng kapal ng mga tao:

'Nakikita ninyo ang mga tupang ito at mga kambing na nanginginain sa mga burol. Ang tupa ay nasa isang lugar at ang mga kambing ay nasa iba pa.'

'Ikonsidera ang tupa. Ang mga ito ay matiyaga at hindi agresibo tungo sa kapwa nila kahit na matulak nang gitgitan sa sulok ng kanilang kural. Ang mga ito ay tahimik na nanginginain, hindi inuukupa ang lugar na hindi kanila, iniwan ang pastulan na masinsing pinangainan ngunit hindi wasak, hinahayaan ang damo na muling makasuloy pagkatapos na ang mga ito ay dumaan dito. Ang pinakamahalaga, ang mga ito ay nakikinig sa tinig ng kanilang pastol. Samakatuwid, siya ay nangangalaga sa mga ito. Ginigiyahan niya ang mga ito tungo sa pinakamainam na pastulan at siya ay natutulog na kasama ng mga ito sa gabi upang hindi ang mga ito manganib o atakihin ng mga aso o magnanakaw.'

'Tingnan ninyo ang mga kambing, paano ang mga ito ay nagpapatikad at naglululukso sa ibabaw ng mga bato at naglalagay sa mga ito tungo sa hindi maganda o mapanganib na mga lugar? Kanilang sinisira ang mga dawag at ang supang ng mga kahoy. Ang mga ito ay maninira. Kung hindi lamang dahil sa gamit nila para sa tao, ay walang lugar para sa mga ito maliban na igapos buong araw o dalahin sa disyerto.'

'Nakatanaw ako sa inyo sa baba ko, at alam ko na mayroon sa inyo na maraming tupa - at, mayroon ding marami sa inyo ang mga kambing.'

Mayroong mga ilang galit na mga bulung-bulungan ngunit, sa kabuuan, ang mga tao ay may kabutihang likas na nakipag umpugan ng mga siko at nakipagbiruan sa isa at isa, habang itinuturo ang mga 'kambing' at tumatawa at tumatango.

Ito ay mabuti na makita silang tumatawa at ako ay nagpatuloy;

‘Maaari ninyong masabi ang tupa dahil sa kanilang mga tahanan, ang paraan kung paano nila pakitunguhan ang kanilang mga kapitbahay, at ang paraan na sila ay itinuturing ng lahat sa kanilang pamayanan. Maaari ninyo ring sabihin sa mga kambing – ang mga ito kaya ay magkakaroon ng maraming mga kaibigan?’

Mayroong malakas na ungol mula sa kapal ng tao: ‘Hindi!’ na sinundan ng marami pang halakhakan.

‘Sumusunod бага ang pastol sa hulihan ng mga kambing at nangangalaga para sa kanila – o kailangan ng mga ito na tingnan ang kanilang mga sarili at umuwi sa tahanan na ang mga ito lamang para gatasan sa gabi?’

Muli ang dagsa ng mga tao ay tumawa at sumigaw sa iba at ibang mga tugon, ang mga iba ay napaka nakabibighani at may katalinuhan.

‘At kaya ito ay nasa inyo kayo na mga tupa at para doon sa inyo na mga kambing – kayo ay protektado ng ‘Ama’ kung kayo ay tupa, at kayo ay hindi napangangalagaan ng ‘**Ama**’ kung kayo ay mga kambing, dahil kayo ay may katigasan ng ulo na sumusunod sa inyong mga ninanasa sa araw araw at maaaring mag-iwan ng bunga ng pagkasira sa hulihan ninyo. Sabihin ninyo sa akin - *maaari бага na ang ‘Ama’ ay makapagprotekta sa mga tao na mga kambing?*’

Ang mga tao ay matahimik ngunit nakikinig na may konsentrasyon.

‘Sasabihin ninyo бага pagkatapos, na ang ‘**Ama**’ ay galit sa mga kambing at hindi poprotektahan ang mga ito, o sa halip ay sasabihin ninyo na gaya ng ang pastol ay nangangalaga para sa kaniyang tupa at mangangalaga rin para sa mga kambing kung papayagan ng mga ito, ang ‘**Ama**’ ay nagmamahal sa tupa at mga kambing nang pantay ngunit ay walang kapangyarihan upang pangalagaan nang pantay dahil sa mga natural na mga *pag-uugali* ng mga kambing?’

‘Gayon din, ikonsidera ang mga gawi sa pagkain ng tupa at ng mga kambing. Ang tupa ay kontento na upang kumain ng damo *lamang*, para sa kung alin ang kanilang *sikmura ay perpektong dinisenyo, ngunit ang kambing ay kakainin ang anumang madaanan nito, na walang paggalang kung ano man ang para sa kaniyang pagkakabuo*. Kaya ito ay para sa mga tao na walang pakundangan para sa kung ano ang ipapakain nila sa kanilang mga isipan, dahil wala silang tiyak na nilulungati o maliwanag na layunin. Tulad ng mga kambing, hindi nila napapansin kung ang kanilang mental na pagkain ay nakasisira o ay magdadala sa kanila sa direksiyon na hindi nila dapat tunguhin sa kanilang pang-araw araw na pamumuhay o kung ito ay maghahantong sa kanila sa masamang mito o mapanganib na mga kamalian. *Sila ay pauli-uli, namumulot ng mga mental na katulad ng mga dawag, mga lumang sapatos, mga hibla ng damit, mga tulis, mga dahon, mga damo, dahil nagkukulang sila sa mabuting katuwiran.*’

Isang lalaki ang tumawag sa akin: ‘Master, ano kung ang isang tao na tupa, ay makagawa ng pagkakamali, at nakapaglagay sa kaniyang sarili sa gulo, siya бага pagkatapos ay iiwanan ng ‘**Ama**’?’

Tinanong ko siya ng isang tanong bilang paraan ng pagsagot sa kaniya: ‘Ano ba ang ginagawa ng pastol kapag ang isa niyang tupa ay mahulog sa hukay, o madapa sa balisbis na matarik, o masilo ng mga dawag? Sasabihin ko sa inyo. Iiwanan ng pastol ang kaniyang kawan at mabilis na maghahanap sa nawawalang tupa at hindi aalis hanggang hindi niya nadadala ito sa kaligtasan. Kaya gaya din ito sa ‘**Ama**’ - walang isang tupa na makakaiwas sa pag-gawa ng mali sa isa o iba pang paraan, ngunit makasisiguro na ang ‘**Ama**’ ay kaagad na tumutugon sa iyak nito at sasakloloan ito. At kapag ang

kambing ay magsimulang umasal na katulad ng tupa at sumunod sa tinig ng pastol, pagkatapos siya din ay darating na nasa ilalim ng proteksiyon ng pastol at pangangalagaan na kagaya ng pagkalinga sa tupa.'

'Kaya ito ay sa inyo at ang Kaharian ng Kalangitan - ang Kaharian ng Diyos.'

Maraming mga boses ang tumawag, nagtatanong sa akin upang sabihin sa kanila ang ibig ipakahulugan ko sa **'Kaharian ng Diyos.'**

'Ang sinasabi ko sa inyo ay hindi katulad ng anumang bagay na di pa ninyo narinig mula sa propeta sa anumang kapanahunan.

'Huwag ninyong subukan na unawain ang sinasabi ko sa pamamagitan ng pag-iisip ng kung ano ang sinabi sa inyo ng inyong mga Guro. Sila ay mag-uulit lamang mula sa mga kasulatan at walang personal na karunungan ng Kaharian ng Diyos o Kalangitan.

Ang 'Diyos' ay hindi nakasilid sa loob ng isang lugar kundi ay nasa lahat ng lugar na kagaya ng mga kalangitan at hangin ay nasa itaas ninyo.

'Ang Banal na Salita ay nagwika ng katunayan noong sabihin nito "Sa Diyos kayo ay nabubuhay,ikumikilos at mayroon ng inyong pagiging."

Dahil ang Kaharian ng Diyos ay nasa itaas, nasa paligid ninyo at nasa loob ninyo rin - at makapapasok kayo sa Kaharian ng Diyos.'

Ang mga tao ay sumigaw nang may kawalang katiyagaan: 'Ngunit ano ito?'

'Ito ay ang estado ng isipan at puso na buong nalulukuban ng 'Diyos' – ang inyong 'Ama.' Kapag kayo ay narito sa antas na ito, ang 'Ama' ay ang pinuno ng inyong katawan at naggigiya sa lahat ng inyong ginagawa at sa lahat ng inyong buhay.'

May mga tao na nagbulung bulong. 'Paano iyan maaaring mangyari?'

Maaari na maging bakante ang sarili – ng pansariling mga pagnanasa, masasamang kalooban, mga galit, mga pagseselos, katakawan, paghihiganti na tanging ang 'Diyos' lamang ang may kontrol sa inyong isipan at puso.'

'Anong mangyayari pagkatapos?' tanong ng isang babae.

'Pagkatapos ay papasok kayo sa 'Antas ng Pagiging lalang' na 'ginigiya ng Diyos.' Ito ay sama samang maganda at maluwalhati. Ito ay pag-ibig, ito ay pagbibigay, ito ay pangangalaga para sa ibang mga tao gaya ng pangangalaga ninyo sa inyong sarili, ito ay hindi nanghuhusga dahil tinatanggap ninyo ang ibang mga tao eksaktong kung sino sila, nalalaman na sila rin ay mga anak ng 'Diyos' at kapantay na nasa pagkalinga ng 'Ama.' Ito ay kaligayahang hindi masukat, lagpas sa pagsasalarawan, ito ay galak sa kagandahan ng mundo, ito ay buhay na hindi limitado at malakas na enerhiya, ito ay kalusugan at ito ay ang katuparan ng inyong bawat pangangailangan bago pa man ninyo malaman iyon na kayo ay may gayong pangangailangan.'

'Bakit hindi sinabi sa amin ng mga Rabbi ang mga bagay na ito? Maraming mga boses ang nagreklamo.

'Dahil ako lamang na nag-iisa ang nakakita sa 'Ama,' akong nag-iisa ay nalalaman kung paano ang mundo ay ginawa at ang mga batas ng pagiging naririto. At dahil nalalaman ko ang lahat ng mga bagay na ito, kayo ay kailangan lamang na lumapit sa akin at magtanong at ihahayag ko ang

lahat na nabigay sa akin. Sinasabi ko sa inyo nang may katunayan - habang marami sa inyo ang maniwala - at makaunawa - at maghanap upang ilagay ang aking mga salita sa pang-araw araw na pagtupad - ay maliligtas sa mga paghihirap na hinaharap ng tao. Nagdurusa kayo dahil hindi ninyo nauunawaan kung paano kayo nalikha, at ang mga totoong layunin bakit kayo ay isinilang. Kayo ay isinilang upang maging mga anak at tagapagmana ng 'Ama,' kayo ay isinilang upang maging masaya sa lahat ng nasa 'Ama' at lahat na maaari Nitong ibigay. Ngunit tumatalikod kayo sa lahat ng kaluwalhatian ng kaharian at sumusubok na hanapin ang kalayawan sa panlupang mga bagay. Habang ginagawa ninyo ito ay hindi ninyo matatagpuan ang Kaharian ng Diyos ni hindi kayo makapapasok sa Kaharian ng Kalangitan.'

'Paano kami papasok sa Kaharian?'

Aking nasabi na sa inyo. Papasok kayo sa **Kaharian ng Kalangitan** kung kayo ay magsisi sa lahat ng nasa inyong puso at isipan. Kapag dinala ninyo ang inyong diyablo sa 'Ama' at humingi ng kapatawaran at manalangin para sa kalakasan upang malinis ang inyong masamang mga iniisip, mga salita at mga gawa, at sa kahuli hulihan ay inalis ninyo ang mga ito, pagkatapos kayo ay makakasiguro na kayo ay makakatagpo ng **Kaharian ng Kalangitan**. Kapag naisakatuparan ninyo ito, matatagpuan ninyo na ang inyong mga asal tungo sa iba ay nagbabago, dahil ang '**Ama**' ay magsasagawa ng **Gawa ng Pag-ibig** Nito na nasa inyo. Kayo ay maliligtas sa mga kadena at lubid ng masamang mga pagnanasa at gawain na sa nakalipas ay naggapos sa inyo at ginawa kayong bihag sa mundo. Higit pa rito, matatagpuan ninyo na ang '**Ama**' ay nakatutugon sa inyong bawat pangangailangan.

Ang isang babae ay sumigaw: 'Mayroon akong pangangailangan ngayon, Master, ako ay nagugutom'

Ang mga tao ay tumawa ngunit pagkatapos ay maraming mga tinig ang nagsama sama, nagsasabi: 'Kami ay kasama ninyo sa maraming mga oras, pinapaglakad ninyo kami bago kayo nagpaunlak upang magturo sa amin. Ipinakita namin sa inyo na kami ay mabuting tupa. Hindi ninyo бага kami tutulungan at bubusugin ang aming pagkagutom.'

Aking nabatid na sila ay nagpahayag ng katotohanan at naramdaman ko ang malalim na pagkaawa para sa kanila. Sila ay sumunod sa akin hindi lamang para sa pagpapagaling kundi inasam nila na malaman ang **Katotohanan** na gaya ng ibinigay sa akin ng '**Ama**.' Sinabi ko sa kanila na ang '**Ama**' ay kakatagpo sa kanilang mga pangangailangan. Ito ay pagkakataon upang ipamalas sa kanila ang kapangyarihan ng pananalig at ang **Kapangyarihan** na iyon ay 'Diyos.' Aking patutunayan sa kanila na walang imposible kung kayo ay tunay na nananalig na kagaya ng aking pinaniwalaan at inisip.

Tinawag ko papunta sa akin ang aking mga alagad at sinabi sa kanila na humanap kung mayroong sinuman na may pagkain.

Natagpuan nila ang isang batang lalaki na may mga tinapay at mga isda at dinala ang mga iyon sa akin. Lumayo ako mula sa kapal ng mga tao at tahimik na nagnilay sa mga tinapay at mga isda, **nababatid** na ang mga ito ay **Kapangyarihan ng Isipan ng 'Diyos,'** ang substansya ng lahat ng 'bagay,' na ginawang namamasdan.

Aking **alam** na ang **Kapangyarihan ng Isipan ng 'Diyos'** ay walang limitasyon at may kapangyarihang aktibo sa aking kamalayan.

Alam ko na ang likas ng '**Ama**' ay ang katuparan ng pangangailangan.

Sa pagkabasbas ko sa pagkain, naramdaman ko ang **KAPANGYARIHAN** ay may kabuuang dumaloy sa pamamagitan ng aking isip, katawan at mga kamay at **aking** batid na ang pagkagutom ng mga tao ay matutugunan. Hindi ko alam kung paano ito mangyayari, alam ko lamang na ito ay mangyayari.

Pagkatapos ay kinuha ko ang mga basket ng pagkain at sinabi sa aking mga alagad upang ipamahagi, **nakararamdam** nang may katiyakan na ang bawat isa ay magkakaroon ng maraming pagkain gaya ng kailangan nila.

Habang ito ay piniraso at ipinasa papalibot, gayon din na dumami ito hanggang sa ang lahat ay nakakain at nabusog. Mayroon pang maraming mga basket ng mga natira.

Sa paraang ito ay, naipakita ko na:

< ang 'bagay,' - anuman ang namamasdan sa daigdig - ay **isip/kamalayan na ginawang nakikita sa pamamagitan ng baybrasyon ng mga 'partikulo'** (alin ay tinatawag ng siyensiya na mga partikulo).

< ang mga pagbabago sa 'baybrasyon ng mga partikulo,' samakatuwid ay mga pagbabago sa 'bagay' ay nangyayari bilang resulta ng may kapangyarihang paggiya, dinisiplina, nakatutok na pagkilos/imahinasyon sa **isip/kamalayang enerhiya**.

< **kung ang isa ay gumagawa nang may kadalisyang mula sa 'kamalayang pag-ibig' upang makamit ang mabuti para sa iba, ang tangi lamang mga limitasyon sa 'Amang Gawa ng Pag-ibig' na nasa mundo, AY ANG MGA LIMITASYON NA INILAGAY NG ISIPAN NG TAO SA GAWAING IYON.**

< **ang mga gayang pagbabago sa 'bagay' ay maaari lamang mangyari kung ang kamalayan ng 'tao' ay may pagkaperpektong nasa saliw at kaisa ng 'Amang Pangkalahatang Kamalayan.'**

Bagaman at nagkaroon ng paghanga sa gitna ng mga tao at ng aking mga alagad, noong ang mga tao ay pinakain sa paraang ito, **walang isa man sa kanila ang nakaunawa** paano ang kagayang bagay ay nakamtan.

Kanila lamang napagkuru kuro na ito ay ang pinakadakilang milagro na kanilang nakita. Ito rin ang nagpatunay sa kanilang paniniwala na ako ang Anak ng Diyos.

Sa isa pang araw, ako ay nakaupo sa ilalim ng puno sa labas ng Bethesda, napalibutan ng mga tao na nagdala ng kanilang mga maysakit upang mapagaling. Gaya ng palagian, sila ay nahiwagaan sa pagkabalik ng buhay at kalusugan sa mga taong ito at nagtanong kung paano ang mga kagayang hiwaga ay mangyayari.

Muli, sinubukan kong ipaunawa sa kanila ang **Kapangyarihan ng Pananalig**.

Sa mga kasulatan, ito ay itinala na sinabi ko na kung ang tao ay may pananalig na kasing laki ng buto ng mustasa siya ay makapagpapakibo ng mga bundok.

Ang pangungusap na ito ay maling interpretasyon ng kung ano ang tunay na sinabi ko at naghahayag ito kung gaano kaliit na ang aking mga alagad at mga manunulat ay nakaunawa sa aking mga aral noong kami ay narito sa lupa.

Kung ang isang tao ay magkakaroon ng 'pananalig' na ang laki ay ang buto ng mustasa - ano ang ibig sabihin niyon? Paano ninyo masusukat ang pananalig sa kagayang paraan?

Ang pananalig ay pananalig.

Ito ay ang 'kapangyarihan ng lubos na paniniwala' na nasa isipan, lumulukob sa isipan at hindi malilimitahan sa 'sukat.'

Ang pananalig, na nanggagaling mula sa inyong pangangailangan upang maniwala sa anuman, dahil ang kagayang paniniwala ay makatutugon sa inyong mga layunin sa ibang mga paraan, ay maaaring maging makapangyarihan at malakas, ngunit hindi maaari na ito ay matantiya sa 'laki'!

Ang paniniwala ay mas malakas. Ang paniniwala ay ang anak ng sabi sabi at lohiko. Dahil nakarinig kayo ng isang bagay at naging kombinsido na ang narinig ninyo o ang nabasa ay totoo, kaya ay lumilikha ng malalim na paniniwala sa kung ano ang inyong narinig. Naniniwala kayo na ito ay totoo. Kayo ay naniniwala sa kabuuan, kumpletung paraan na humahamon sa pagsalungat.

Ako ay palagiang nagsabi sa mga tao: 'Maniwala na inyong matatanggap – at inyong matatanggap.'

Ngunit, alam ko na sa panahon, na ito ay halos hindi maaari para sa mga tao upang magkaroon ng pananalig na makapagdudulot ng mga milagro upang mangyari, dahil kahit na gaano na ipaliwanag ko ang Katotohanan sa kanila, sila pa rin ay mananatiling walang lubusang *pagkakaalam* na nabigay sa akin sa disyerto.

Ngunit ngayon, habang aking iniuugnay, sa maliit na sukat, ang kwento ng aking paglalakbay sa lupa sa Palestina, ito ay may paghahangad na kayo, aking mambabasa, ay magsimula upang magpalagay at umunawa sa karunungan na nabigay sa akin sa panahon ng aking kaliwanagan.

Ang hangarin ko ay upang magbigay sa inyo ng **karunungan**. Ang sabi sabi ay kung kayo ay nasabihan ng isang bagay ngunit hindi ninyo tunay na mapatutuhanan na ito ay totoo. **Ang karunungan ay kung kayo ay nasabihan ng isang bagay - o nakabasa ng isang bagay - at dahil sa ang inyong narinig o nabasa ngayon ay umaayon nang may lohiko at katotohanan sa lahat ng mga kaugnay na bahagi ng karunungan na nasa inyong isipan na, at inyong *maiintindihan at mapapaniwalaan* ito sa isang reyalistiko at lohikal na paraan, ang bagong impormasyon ay nagiging karunungan. **ALAM ninyo na ang ngayon ay 'alam' ninyo na ay TOTOO.****

Kayo ay may pandamdang ng pagkakombinsido.

Hanggang sa oras na ito, ang marami sa inyo ay may pananalig kay 'Hesukristo' ngunit kayo ay naging katulad ng di pangkaraniwang maagang nahinog na mga bata. Ang inyong pananalig ay naging bulag sa ibang mga bahagdan at tumatanggap, ngunit nahahaluan pa rin ng mga pag-aalinlangan. Samakatuwid, anuman ang kailangan ninyo na matupad para sa inyo, kayo ay sumandig kay 'Hesus' para sa gawain upang maisakatuparan. Kaya, sa katunayan, karamihan sa kung ano ang inyong pinaniniwalaan ay nakuha ninyong tuwiran mula kay 'Hesus' ay ang inyong sariling 'paniniwala kay Hesus' na naging namamasdan sa anyo ng mga bagay na hiniling.

Habang itong gaya-ng batang 'pananalig' ay napakahalaga sa inyong kagalingan, iyong mga may kakayahan na kumilos sa ispirital na daan tungo sa pagiging ganap, ay kailangang ngayon na abutin

ang mas malalim na antas ng tunay na **karunungan** ng kaugnayan sa pamamagitan ng isip at 'bagay.' Kung wala ang pundasyong ito, ang mga tao ay magpapatuloy upang makipagbuno sa mga relihiyosong mito at makukulong sa pighati ng pantaong kalagayan.

Noong ako ay nasa lupa, nangusap ako ng **Katotohanan** sa mga tao, ngunit ito ay patuloy na hindi tamang nabigyan ng kahulugan. Ang tunay na sinabi ko tungkol sa pananalig ay ito:

'Nakikita ninyo ang malaking punong kahoy na ito. Ito ay lumaki mula sa pinakamaliit na butong naiisip. Tingnan ang malaking puno at ang mga sanga at ang balat. **Lahat ng dambuhalang paglago ay nanggaling sa maliit na buto.**

'Paano ang gayong bagay ay mangyayari? Saan galing ang lahat ng sanga sa punong kahoy at ang balat na bumabalot dito! Hindi baga ito ay kagayang milagro ng mga hiwagang ginagawa ko para sa inyo, araw araw? Hindi baga ang paglago ng punong kahoy ay kagaya ng gawain ng '**Ama**' bilang pagpapagaling na nangyayari sa maysakit na tao?'

'Tinatanong ko kayo - ano ang buto? Maaari baga na sabihin ninyo sa akin? Hindi – hindi ninyo kaya. Ngunit sasabihin ko sa inyo.

'**Ito ay ang maliit na lalang ng 'kamalayang karunungan.'** Ito ay ang '**kamalayang karunungan**' ng kung ano ito ay magiging. Ito ay bahagi ng '**kamalayan**' na nakuha mula sa '**Banal na Mapanlikhang Kamalayan.**'

'Ito ay bahagi ng kapangyarihan ng isip na nakuha mula sa '**Amang Kapangyarihan ng Isip. . .**' alin, kung itinanim sa lupa at madilig ng ulan, ay magsisimulang magdamit sa sarili nito sa nakikitang '**bagay**' ng kung alin ito ay nagtataglay ng karunungan, malalim sa sarili nito. Ang karunungan na ito ay tunay, ito ay matatag, ito ay malakas at hindi nagbabago. Itong sariling karunungan ay nakapaloob sa buto, ay ang pananalig sa '**kamalayan.**'

'Lahat ng mga uri ng buhay ay nagmula dito sa isang tulis ng sariling karunungan – ang '**pananalig sa kamalayan.**' Itong '**pananalig sa kamalayan**' ay siyang naghihiwalay sa walang buhay na lupa at mga bato mula sa mga nabubuhay at lumalago sa ibabaw ng lupa. Kung walang '**pananalig sa kamalayan**' o '**karunungan ng pagkakakilanlan**' ay walang paglago. Ang kamalayan sa lupa at mga bato ay nananatiling '**kamalayan**' sa walang pagkibong anyo.

'Samakatuwid, kung kayo ay makakapaniwala sa kung ano ang hinihingi ninyo, na may kapangyarihan na gaya ng buto ng mustasa na alam ang pagkakakilanlan nito, inyong magagawa ang anumang bagay na gusto ninyong gawin.

'Kung madadala ninyo sa inyong isipan, ang buto – ang ganap na plano ng inyong taos pusong mga layunin, at alamin lagpas sa lahat ng pag-aalinlangan, na ito ay lalago at magbubunga ng ganap, inyong makikita na ang kahanga hangang butong ito ay kukuha ng buhay sa sarili nito na sa pangkasalukuyan ay mangyayari sa inyong buhay.'

'At inyong may kasiguruhan na mapaiibo ang mga bundok sa inyong mga buhay - iyong mga bundok na nakatayong pahalang sa inyong daan at humahadlang sa inyo upang makamtan ang lahat na gusto ninyo... mga bundok na, sa mga oras ng kawalang ingat at masamang pag-iisip ay nalikha ng inyong mga sarili.'

‘Kung inyong naunawaan lamang ang paglikha at ang pagiging naririto, kayo ay makapamumuhay nang may kabuuang kalayaan, walang limitasyong mga katuparan at lampasang kaligayahan.

‘Hanapin upang makaunawa at inyong matatagpuan utay utay, ang pagkaunawa ay darating sa inyo.

‘Kumatok sa pinto ng pangkalahatan na nagbibigay ng daan tungo sa ‘Diyos’ - ang ‘Pangkalahatang Amang Kamalayan’ at sa katapusan, ay matatagpuan ninyo ang pinto na bumubukas, at makakapasok kayo sa mga sekreto ng mundo.

‘Maniwala lamang kayo at inyong matatanggap.’

Akin din silang pinaalalahanan sa lahat ng mga oras:

Iyon lamang mayroong dalisay na mga isipan at mga puso ang makagagawa ng mga makapangyarihang bagay.

Ang mga masasama ay mananagana pang sumandali, gaya ng mga hari at mga nanunugod na mga sandatahan at iba pang mga natatagong kawalang pagkakapantay sa kanilang mga isipan; sila ay pinahintulutan na gumawa ng kanilang trabaho sumandali, dahil ang tiyak na mabuti ay magmumula din sa masama, ngunit sa katapusan sila ay mabibigo at ang kanilang mga pangalan ay minumura ng buong mundo.

‘Samakatuwid, hanggang marami sa inyo ang magtatagumpay, pag-aralan ninyo ang inyong mga motibasyon. Ang mga pagnansa na sumilang ng dahil sa pansariling paghahangad ng kayamanan o kaginhawaan ay sa katapusan ay magwawakas sa pagkabigo, karamdaman at kamatayan.’

At sinasabi ko sa inyo kung sino ang bumabasa ng mga salitang ito – huwag hayaan na sinuman ay magtatwa ng Katotohanan na sinasabi ko hanggang sa sila rin ay, makalakad sa Daan ng Pagtatakwil sa Sarili na aking nilakad sa lupa at inabot ang katulad na pakikipag-isa sa ‘Ama’ at ang mga taas ng di mapagtatalunang karunungan at pagkaunawa na kagaya ng aking naangkin. Kapag inyong nakamtan ang lahat ng mga ito, wala na kayong pagnanais na itatwa ang katotohanan na ipinapangusap ko sa inyo ngunit hindi na ninyo mapipigilan ang inyong mga sarili na umanib sa ‘akin’ sa pagtuturo sa inyong mga kapwa tao. Hanggang sa oras na iyon, manatili kayo sa inyong kapayapaan, at huwag hayaan na malaman ninuman ang inyong kamangmangan.

Gaano kalimit, sa buong mundo, ang mga tao ay masayang yumayakap sa aking mga turo bilang may kataasang moral at ang may pinakaperpektong binuong mga alituntunin tungo sa mabuting asal at pang-araw araw na pamumuhay. Datapwat, kanilang idinadagdag, may kabilisan, na ang mga kwento ng mga hiwaga ay kailangang huwag bigyan ng halaga dahil ang mga kagayang mga hindi tipikal sa likas na mga batas ng pangkalahatan ay hindi posible.

Ang uring ito ng pag-iisip ay nagtatayo ng mga hadlang sa panghinaharap ng pagkalinang sa ispiritwal-pangsiyentipikong pag-unlad kung alin ay ang pantaong isipan ay may kakayahan.

Sa katunayan, hindi ako pumarito sa lupa upang magpakilala ng bagong relihiyon o mas mataas na kodigong moral kaysa sa ibinigay ni Moises sa Sampung mga Kautusan. Ang aking layunin ay upang magdala ng bagong pananaw sa 'Diyos' bilang manlilikha at ang pagkaunawa sa pagiging naririto. Mula sa karunungan iyon ay darating ang bagong paraan ng buhay.

Ang wastong asal tungo sa aking misyon sa lupa, dito sa ikatlong milenyo, ay upang bigyang pansin na ang 'mga hiwaga' na aking ginawa ay lagpas pa sa mga kakayahan ng pangkaraniwang tao sa panahon ngayon. Subalit, ang gayang mga mirakulo ay mga halimbawa ng kung ano ang makakamtan sa panghinaharap kung ang mga isipan ng mga tao ay may kapunuang naiimpluwensiyahan ng tunay na karunungan ng pagiging naririto at saka, ay sa pamamagitan ng paniniwala, meditasyon at mga panalangin, ay may kabuuang nakasaliw at napasok ng 'Pangkalahatang Buhay/Pag-ibig na Kamalayan.'

Totoo baga na ako ay 'lumakad sa ibabaw ng tubig' noong ang aking mga disipulo ay sumakay sa bangka upang bagtasin ang lawa?

Kung nabasa ninyo ang tala sa bibliya tungkol sa kaganapang ito, inyong matatanto na iniwanan ako ng aking mga alagad. Hinangad ko ang pagkakataon na pumakawala mula sa lahat ng pantaong ugnayan, magpahinga sa mga burol, at muling pumasok sa malalim na meditasyon upang hayaan ang aking kamalayan na maging kaisa ng pangkalahatang dimensiyon ng 'Diyos na Kamalayan.'

Habang narito sa ispiritwal na estado na lumalagpas sa pantaong kamalayan, lahat ng pagkakaalam sa mga pisikal ay naglaho at may kagalakang nataas ako sa Pangkalahatang Daloy ng Buhay at batid na ang PANGKALAHATANG BUHAY ay lahat, ay ang katunayan ng aking pagiging lalang, at lahat ng iba pa ay panandaliang pagbabago ng mga hitsura ng PANGKALAHATANG BUHAY na nagawang nakikitang ALAM KO, naramdaman ko, ako ay BUHAY, at habang ako ay kumilos lagpas sa makalupang kamalayan tungo sa pangkalahatang BUHAY KAMALAYAN, ang mga batas na namamahala sa aking pisikal na pagiging lalang ay nalalagpasan at hindi na tumutugma sa laman at dugo ng aking pantaong katawan.

Hinangad ko na kumilos tungkol dito sa bagong lagpasang estado, at natagpuan ko ang aking sarili na lumulutang papalabas mula sa aking kweba. Aking nakikita ang aking mga alagad sa lawa at batid ko na sila ay nasa panganib. Walang kahirap hirap, ako ay lumutang pababa sa itaas ng burol patungo sa pampang at habang sinimulan kong manumbalik na makaugnay sa aking normal na pantaong mga alalahanin - sa kasong ito, ang aking mga alagad - natagpuan ko ang aking sarili na dumarating upang mamahinga sa ibabaw ng tubig. Datapwat, ako pa rin ay nasa kalagayan kung saan napag-alaman ko nang may kaganapan na ako, ang Aking sarili, ay BUHAY na indibidwalisado, at samakatuwid, ang aking katawan ay puno ng BUHAY KAPANGYARIHAN na nagpatuloy upang pagaanin at magpanibago ng atomikong istruktura ng aking pisikal na kalagayan.

Kailangan ninyong maunawaan na ang pakikinig at pag-iisip sa pantaong kalagayan ng kamalayan - at ang pagtaas tungo sa LAGPASANG KATUPARAN ng PANGKALAHATANG BUHAY, kung ang personal na kamalayan ay hindi nakuha mula sa pangkatawang kondisyon at may

kabuuang nakaugnay sa ‘Pangkalahatang Amang Kamalayan,’ ay pag-aari ng dalawang magkaibang mga dimensiyon ng pagiging lalang.

Ang pantaong kamalayan ay makatatanggap ng inspirasyon mula sa **‘Pangkalahatang Amang Kamalayan’** ngunit ang inspirasyon na natanggap ay humahalo sa pantaong kalagayan at ay kalimitang nabibigyan ng maling interpretasyon batay sa naipong kaalaman na ganap nang kumukontrol sa utak at samakatuwid sa mental na mga proseso. Sa hindi inaasahang pangyayari, ang inspirasyon na inyong natanggap ay **kontaminado na at nabaluktot** na ng inyong pangkasalukuyang maykatatagang pinaninindigang paniniwala.

Kung saan ang **LAGPASANG PANANAW** at **ESTADO NG KATUPARAN** ay lumilitaw mula, **nanggagaling mula sa pisikal na kalagayan. Ang utak ay hindi na siyang may kontrol. Ito ay wala ng impluwensiya sa estado ng Lagpasang Pananaw na siyang Katotohanan.**

Ito ay hindi na kontrolado o apektado ng pantaong paniniwala.

Ito ay nasa estado ng ‘Ano baga Talaga’ sa likod ng nakikitang manipestasyon at pagiging naririto, sa halip na sa pantaong dimensiyon ng ‘Ano baga ang Pinaniniwalaan sa Pagiging naririto.’

Ito ay nasa Lagpasang Estado ng Kamalayan na ang ‘mga hiwaga’ ay normal na gawa ng Pangkalahatang Batas.

Bago ako magpatuloy sa talang ito tungkol sa aking buhay dito sa lupa, gusto kong muling bigyan ng diin na lahat dito sa sansinukob ay partikular at indibidwalisadong ESTADO NG KAMALAYAN na ginawang nakikita.

Kinailangan ko na bumaba mula sa aking pangkasalukuyang **ESTADO NG KAMALAYAN** ng **PANGKALAHATANG PAG-IBIG**, upang maranasan muli ang aking buhay dito sa lupa na nananatiling may katatagang nakaukit sa enerhiya ng kamalayan ng mundo, mula pa sa panahon ng pagkakalikha nito.

Kailangan ninyong maunawaan na noong lisanin ko ang aking katawan sa Palestina, iniwan ko ang lahat na nauukol sa buhay na iyon sa likod ko.

Natupad ko na ang aking misyon. Samakatuwid, noong ako ay namatay sa krus, ako ay napalaya na, ako ay nataas tungo sa maluwalhating **LIWANAG** upang makisalo sa **LIWANAG**, upang **maging** ang **LIWANAG**, at magalak sa **LIWANAG** na siyang **Pangkalahatang Pag-ibig, Buhay, Kagandahan, Harmoniya, Ligaya at Kaluguran. KUMIKILOS SA PAGITAN NG IBA’T IBANG MGA ANTAS NG ‘KAMALAYAN’** ay hindi madali o kaaya ayang gawain. Ito lamang ay dahil sa ang aking misyon sa lupa ay hindi natapos noong ako ay namatay sa Palestina, kaya ako ngayon ay nagbabalik upang tulungan kayo na maghanda upang pumasok sa bagong kapanahunan, isang bagong antas ng indibidwalisadong pagiging naririto sa lupa.

Makakakuha kayo ng mga pagkaunawa sa kung ano ang ibig ipakahulugan ko sa ‘walang kaalwanan sa gawaing ito’ kung matatandaan ninyo ang mga oras na inyong nauungkat ang mga malalalim na kalungkutan sa inyong buhay at matagpuan ninyo ang inyong sarili na tumutugong may halos kagayang

bahagdan ng tensiyon at emosyonal na kapaguran na kagaya ng kalungkutan kung kailan ay totoong naganap.

Ang pagbabalik tanaw sa mga nakaraang paghihirap at kalungkutan ay makakapagpaiyak sa inyo. Mararamdaman ninyo ang pagbabalik ng orihinal na depresyon at galit habang inyong muling isinasabuhay ang oras na iyon sa inyong imahinasyon. Maaaring gustuhin ninyo na pumakawala mula sa mga tao dahil ang inyong 'kamalayan' ngayon ay bumaba mula sa inyong nakaraang estado ng saya, matahimik na pagkakatimbang, upang maranasan, ngunit muli, ang 'bumabang bibrasyon ng kamalayan at mga anyo ng kamalayan' na inyong nilikha sa oras ng inyong pagdurusa.

Ang pagbabago ng mga pakiramdam ay nagpapahiwatig ng pagbabago ng inyong enerhiya ng kamalayan. Ang pagtaas ng inyong mga bibrasyon ng kamalayan ay nagbibigay sa inyo ng pisikal, emosyonal at mental na pag-angat, na nagpapasaya sa inyo. Ang pagbaba ng inyong mga enerhiya ng kamalayan ay nagpapababa sa pagtatrabaho ng inyong pangkalahatang sistema at mararamdaman ninyo ang pag -atake ng depresyon- o sa pinakamaliit na maaari, ang pagbaba mula sa nakaraang mataas na kakontentuhan na inyong ikinagagalak.

Aking isinasalarawan para sa inyo **ang katunayan ng pagiging naririto.**

Ang inyong pangkalahatang sansinukob ay nagpapakita ng magkakaibang elektromagnetikong alon ng baybrasyon ng kamalayan ng mga partikulo ng enerhiya. Habang ang mga elektromagnetikong alon ay kumikilos pataas at pababa mula sa isang antas tungo sa iba, **ay kagaya rin na ang nakikita at pisikal na mga istruktura ay nahahayag sa magkakaibang mga antas ng enerhiya at mayroong pagbabago sa mental na mga katangian at mga emosyon at hitsura.**

Upang bumaba mula sa aking estado ng kamalayan upang muling pumasok sa mga kalagayan ng aking buhay sa lupa, ay udyok lamang ng aking pag-ibig sa tao.

Sa dalawang libong taon, ang mga 'Kristiyano' ay muling nagsasabuhay ng sugat ng aking pagkakapako. Ang ibang mga tao ay nakaranas ng istigma na wala naman kundi histirikal at nakalalasong emosyonal na tugon sa kung ano ang pinaniniwalaan nila na aking dinanas. Ang mga tao ay kumilos sa kanilang mga sarili sa emosyonal na tono na kagaya ng pagkaligalig habang iniisip ang galit sa aking paghihirap bago ang aking kamatayan. Ang kanilang emosyonal na pasasalamat sa kung ano ang aking naranasan ay nagpapadala sa kanila sa estado ng pisikal na paghihirap. Ito ay nasusulat sa inyong Biyernes santo, at ako ay dumating lalo at higit upang mangusap sa inyo tungkol sa aking pagkakapako at upang sabihin sa inyo na kailangan na ninyong iwanan ang lahat ng mga drama na may kinalaman sa pag-alala sa araw na ito. Ako ay namatay- at iyon ay, para sa akin, isang ekstraordinaryong pagkakalaya.

Ito ay oras na upang ang mga tao ay gumising na mula sa kanilang mahaba, mahabang panaginip at pumunta upang unawain ang pagiging naririto na kagaya talaga nito- at ang katotohanan tungkol sa aking pagkakapako, na natatago pa rin hanggang sa oras na ito.

Sa mga araw ng Biyernes santo, taon-taon sa mga siglo, inyong nalikha ang kontaminadong masaklap na 'kamalayan ng estado ng pagiging lalang' sa buong mundo na kagayang malayong natanggal mula sa ispiritwal na dimensiyon ng **PANGKALAHATANG MAPANLIKHANG KAMALAYAN** na kagayang ang impiyerno ay natanggal mula sa langit.

Ngayon na aking pinili na isabuhay muli ang aking buhay sa lupa sa persona ni ‘Hesus’ sa pamamagitan ng isipan ng isa na tumatanggap ng aking mga salita, upang tulungan ang mundo na kumilos patungo sa bagong antas ng ispiritwal/mental na pagkakalinang, aking hinihingi sa mga makakatanggap ng aking mga salita, na abandunahin na ang pagsasagawa sa pag-alala sa aking kamatayan at ang pisikal na ‘pag talikod sa sarili’ sa panahon ng inyong pag-aayuno kung kuwaresma upang gunitain ang aking apatnapong araw sa disyerto. Gaya ng kailangan ninyong malaman mula sa pagsasalaysay na ito, ang aking panahon sa disyerto ay isa sa may lubhang kaligayahan at pagiging pinagpala ng ispiritu.

888888888888888888

Maraming mga kaganapan ng may malaking ispiritwal na kahalagahan ang nangyari bago ang aking kamatayan na mainam na mga halimbawa ng dakilang **Mga Batas Kosmiko** na nasa pagkilos sa inyong dimensiyon ng pagiging naririto. Ako ngayon ay nagbibigay sa inyo ng maikling tala ng mga mahahalagang mga pangyayaring iyon dahil ito ay ang aking layunin na papagliwanagin ang inyong mga isipan na may kabuuan- upang bigyan kayo ng karunungan na lagpas pa sa anumang karunungan na hindi pa natatanggap ng ibang tao sa inyong daigdig.

Noong sinimulan kong ihanda ang aking mga alagad para sa aking nalalapit na kamatayan, ito ay talagang mahirap na trabaho. Sila ay may kakapusang makatatanggap ng kanilang pagkabigla at sobrang pagkagulat. Ang kaisipan ng aking pagkakapako bilang isang ordinaryong kriminal ay nakapagtataboy na hindi maipaliwanag ng mga salita at **ni hindi rin nila gusto na mawala ako sa kanilang kalagitnaan.** Tinawag ko sila upang sundan ako at talikuran nila ang kanilang mga pamumuhay na naging banayad na masagana. Iniwan nila ang kanilang mga pamilya at mga tahanan upang muling itayo ang kanilang mga pamumuhay sa paligid ko at ng aking gawain. Sila ay taas noo sa aking paglago sa mga bayan. Sila ay may kagustuhang makaugnayan ko at makilala bilang aking mga disipulo sa kabila ng pagtatatwa at masidhing paglilibak ng kanilang mga pinunong panrelihiyon. Dagdag pa, minahal nila ako at iginalang, parehong dahil sa aking pagsasabuhay ng aking mga turo at ang paraan na aking may kaawaang pinagaling ang maraming mga tao at dinalhan ko sila ng kaginhawahan sa kanilang hindi masayang pamumuhay. Sila ay tunay na naniwala na ako ay Anak ng Diyos. Paano ang **Anak ng Diyos** ay magtatapos sa krus, tinanong nila ang isa’t isa. Ang kanilang takot ay dumami sa bawat tanong. Ito ay hindi mapag-isipan. Nakaramdam sila ng masidhing kawalan na nagbubukas sa harapan nila- isang kawalan sa kanilang mga buhay at isang malaking hukay sa lupa na kanilang nilalakaran at malawakang paglaganap ng kabuwayan at kawalan ng layunin sa kanilang mga sarili. **Ang sinabi ko sa kanila tungkol sa napipinto kong pagkakapako ay hindi nila sinubukang pag-isipan. Ang kagayang pangyayari ay makakasira sa lahat ng pinaniwalaan nila sampo ng kanilang mga puso.**

Bilang bunga, ang aking mga disipulo ay maingay at mabilis na tumanggi sa aking sinubukang sabihin sa kanila at paulit ulit na isinalaysay na ang kagayang bagay ay hindi mangyayari. Noong aking matatag na pinanindigan sa may katigasan nilang pagtanggap, sila sa katapusan ay napilitang manahimik sa kanilang

mga argumento at **papalabas** na natanggap na ang kagayang bagay ay maaaring mangyari. Sinabi ko sa kanila na pagkatapos ng aking kamatayan, makikita nila muli ako at inasahan ko sila na ipagpatuloy ang gawain na aking sinimulan.

Ang sakit at pakikipagtalo ko na nakapukaw sa aking mga alagad ay nakaapekto din sa akin, nang may kalaliman. Ito ay hindi madali upang pumunta sa Herusalem kung saan ang aking kapalaran ay naghihintay sa akin. Higit sa anumang bagay, ako ay nagtanong paano ko masusukat ang ganito kalaking pagsubok sa aking katatagan. Malalampasan ko бага ang pisikal na kondisyon at pumasok ako sa **Pangkalahatang Amang Kamalayan** at manatili doon hanggang ako ay mamatay? May mga oras, ako ay may kalalimang natakot sa parusa ngunit sinubukan kong huwag ihayag ito sa aking mga disipulo.

Samakatuwid, sinimulan ko ang aking huling paglalakbay patungo sa Herusalem na may makapangyarihang magkahalong mga pakiramdam. Sa isang banda, ako ay nag-aalala sa pagpapapagaling at pagsasalita at pagtuturo sa mga tao na nakinig na may mga bukas na mga bibig at walang lubos na pagkakaunawa sa bawat bagay na aking sinubukang sabihin sa kanila.

Naisip ko na ang aking karunungan ay makakapagpaakyat sa mga tao papalabas mula sa kanilang pighati at ang pinakamaliit, ay magkaroon ng ugnayan sa '**Ama**' at makakuha ng pahimakas ng '**kaharian ng kalangitan.**'

Wala pang ebidensiya ng kagayang ispiritwal na pagkagising kahit na sa aking mga disipulo.

Ang aking di pagkakamit ng aking kagustuhan at pakiramdam ng pagkabigo ay nakagawa sa akin na maging maligaya na magpatuloy mula sa buhay sa lupa tungo sa maluwalhating pagiging naririto na batid ko ay naghihintay sa akin pagkatapos ng aking kamatayan.

Sa kagayang panahon, ako ay nagtanong paano ko dadalihin ang sakit ng pagkakapako sa krus.

Sa kabuuuan ng aking misyon, ako ay nabuhay sa humigit kumulang na palagiang mapayapa- may kalimitang natataas- na estado ng isip, na ang aking mga iniisip ay nakapokus sa '**Ama Mapagmahal na Kamalayan,**' ang may akda ng lahat ng lalang, nalalaman na ako ay kailangan lamang na humingi at ano man ang aking hingin ay mabilisang makikita ang sarili nito.

Akin bagang mapapanatili ang aking tamang disposisyon kung dalhin sa harap ng konseho, na hahantong sa aking pagkakapako sa krus, na sa pagkakapako ay ang aking bigat ay nakabitin mula sa aking mga kamay?

Dahil ako ngayon ay nagbigay daan sa pagdududa at mga pagkatakot, ang normal na antas ng aking alon ng kamalayan ay bumaba. Ang mga ito ay nagbababa sa akin tungo sa alon ng panlupang lagay ng kamalayan. Ako ay naging biktima muli ng aking lumang agresyon, na nag-udyok sa akin tungo sa walang kadahilanang mga gawa na hindi ko sana napag-isipan nang mas-maaga nang ako ay nasa aking dating antas ng total na harmoniya sa '**Amang Pag-ibig na Kamalayan.**' Ang aking mga pagdududa at mga gulo ay nangyari sa aking buhay bilang pantaong mga emosyon at mga pintig na kumontra sa **Kosmikong Batas ng Pag-ibig.**

Una, mayroong yugto ng puno ng igos. Ako ay gutom at pumunta sa puno na hindi umaasa na makakatagpo ng bunga dahil hindi tamang panahon para sa mga igos. Noong ang aking paghahanap ay

'walang bunga', sinumpa ko ang puno ng igos. Dalawampu at apat na oras pagkatapos, ito ay natuyo hanggang sa mga ugat nito.

Ito ay isang nakatatakot na karanasan. Ito ay ang unang beses na ang aking mga salita ay nagdulot ng masama sa isang bagay.

Bagaman, ito ay maliwanag na nagpakita, para sa aking mga alagad, ang kapangyarihan ng ISIP para sa mabuti o masama. Ito ay nagpakita sa kanila na ang tao na mas malago sa ispiritwal, ay lalong lumalaki ang bisa ng kaniyang mga salita sa kapaligiran.

Aking kinuha ang pagkakataon na ihayag sa aking mga alagad na ako ay gumawi nang walang pag-iingat na kagaya ng pangkaraniwang lalaki o babae *na- noong may mataas na mga paghahangad- ay hindi nakuha ang kanilang ginugusto.*

Sila ay karaniwang tumutugon na may galit, mga luha, pagngangalit, at maging maaanghang na mga salita na maaari o hindi na magbunga ng uri ng 'masamang-pagnanais' o pagsumpa sa tao na tumanggi sa gustuhin ng kanilang puso. Kanila ngayong nakita kung ano ang nagawa ng pagsumpa ko sa puno ng igos.

Kanila ngayon na dapat maunawaan na habang ang malakas na paniniwala ay magdadala ng anumang na kanilang ginugusto o iniisip, sila rin ay dapat na palagiang nakababatid ng kanilang pansariling mental-emosyonal na kalagayan. *Sila ay hindi dapat magkipkip ng galit laban sa iba kundi mabilis na magpatawad, kung hindi sila ay makakasira nang lalo doon sa kanilang kinagagalitan... na ang sira ay magbabalik sa kanila, sa tamang panahon, bilang ani sa kanilang itinanim.*

Dagdag pa, gaya ng itinanim ay siya ring aanihin. Batid ko na ang ginawa ko sa puno ng igos ay hindi maiiwasan na bumalik sa akin sa isang anyo o iba pa.

Isinama ko ang aking mga disipulo sa templo. Maraming mga taon na rin mula noong ako ay pumunta doon, at alam ko na ang aking pagbisita ay magsisilbi upang ipaanyo ang mga kaganapan na maghahantong sa aking pagkakapako sa krus. May mga tao na nakakilala sa akin at bilang tugon sa kanilang mga pakiusap, ako ay nagsimulang magturo sa kanila. Maraming mga tao ang nagtipon at nagpalibot sa mga magpapahiram ng pera na nagsimulang magreklamo. Ang kanilang mga sigaw at malalakas na daing ay sumira sa aking takbo ng kaisipan habang ako ay nagtuturo.

Biglang ang aking galit ay nakanti. Dito ang mga tao ay masugid na nakapalibot sa akin, naghahangad na makinig ng mga salita ng BUHAY na sa darating na panahon ay hindi ko na maipapahayag sa kanila, at dito itong mga magpapahiram na ito ng pera na nabubuhay sa pagbebenta ng kanilang mga alagang hayop para sa mga sakripisyo na wala namang nakukuhang anumang maganda ang mga tao. Ang mga lalaking ito ay nagdadala lamang sa mga tao tungo sa utang at dalamhati. Naramdaman ko ang silakbo ng dugo ko sa aking ulo at aking itinumba ang mga mesa, ikinalat ang kanilang mga salapi, at aking itinaboy ang mga lalaking pera ang laman ng puso papalabas ng templo.

Ngayon ay nagkaroon ng masidhing kagulo ng sigawan at malakas na iyakan. May mga tao na nagmamadaling pumulot ng pera. Ang mga magpapahiram ng pera ay tumawag ng mga sumpa sa aking ulo, inaakusahan ako bilang demonyo, bilang isa na gumagawa ng mga gawain ni Beelzebub at libo pang mga demonyo. Ang mga pari at mga pariseo at lahat ng mga tao na nagtayo ng malaking tindahan

ng mga sakripisyo sa templo, ay tumatakpong dumating samasama upang malaman ang dahilan ng ingay at pagkagalito.

Pagkarinig ng kwento ng mga magpapahiram ng pera, sila ay galit sa aking ginawa, marubdob nilang kinondena ako at mga pagkagalit upang makuha ang atensiyon ng mga pari, bawat isa ay may mas malakas na protesta kaysa kaniyang kapit bahay upang ipakita ang kanilang katatakutan sa kung ano ang aking ginawa. Ang gayong bagay ay hindi pa nakita sa templo noon.

Kahit na iyong mga sa nakaraan ay nakinig sa akin ngayon ay nadisturbo sa aking katigasan at nagtanong kung anong uri ako ng tao.

Sila ay nakatayong magkakalapit samasama, nanonood ng mga kaganapan, noong sila ay makita at tunguhin ng mga pari at mga pariseo na pumilit sa kanila na ako ay sumubok na sirain ang kung ano ang kanilang pinaniwalaan, nangaral ng maling 'Diyos' na sa pangkalahatan ay hindi katulad ng anuman na kanilang narinig na sa sinagoga. Ang mga pari ay nagpasa ng kanilang sariling galit sa mga tao at kinumbinsi sila na ang aking kasalanan ay makakahawa sa kanila kung sila ay magpumilit na makinig sa aking kaululan.

Dahan dahan, ang mga tao ay napilit na ako ay masamang impluwensiya at kailangang alisin bago ako makasira sa katahimikan ng bansa at makapagdala ng galit ng gobernador na romano sa buong bansa ng Palestina.

Ang aking mga alagad ay nahiya sa kung ano ang aking ginawa, tahimik na umalis sa tagpo at nagtago sa mga makipot na daanan sa may malapit sa templo. Noong bumalik sila sa akin pagkatapos, kanilang maliwanag na ipinakita na sila ay may sugat na nasubukan din ng aking mga ginawa. Sila ay nagtanong kung aking iniwan ang aking mga pandamdang, nabaliw, nagpropesiya ng aking kamatayan at pagkatapos ay gumawa ng mga bagay na maaaring siyang maging dahilan nito.

Ito ay noong oras na si Hudan, na hindi ganap na inalis ang kaniyang hudyong mga paniniwala, ay nagsimulang magduda kung ako nga ang Mesiyas. Tatlong taon ako na nagturo sa mga tao at walang pagbaba ng pamamalakad ng mga Romano. Tatlong taon at ang mga tao ay hindi naging malapit sa kaligayahan na aking ipinangako sa kanila. At ngayon ay tila ako ay magiging tagagulo ng kapayapaan-nagdadala ng galit ng Roma sa kanilang mga ulo.

Narinig niya na ang Hudyong mataas na pari ay gustong lipulin ako kaya inialok niya ang kaniyang mga serbisyo upang kilanlin ang aking katauhan kung kinakailangang gawin iyon.

Noong oras na para sa akin na kumain ng huling hapunan kasama ng aking mga alagad, aking inihanda na kami ay kumain na lahat ay magkakasama sa isang malaking silid kainan. Alam ko na ito ay ang huling beses na ako ay kakain dito sa lupa. Ayaw ko nang bumalik nang may kalaliman sa kamalayan noong gabing iyon.

Nakaramdam ako ng **masidhing** kalungkutan na iiwanan ko ang aking mga alagad na naglingkod sa akin nang maayos. Sa aking kalungkutan ay dumating ang pagbabalik ng aking mga takot at mga gulo. Ako ay may mga sandali ng malalim na emosyonal na pagkaawa sa sarili. Naramdaman ko na walang nakaunawa sa lahat na aking sinubukang gawin para sa aking mga tao at ang sakripisyo na handa ako na gawin para sa kanila.

Si Juan ay nagbigay ng detalyadong tala ng kwento ng mga Israelita noong huling gabi sa Ehipto bago sila tumakas tungo sa disyerto. Nagsalita siya ng tungkol sa tagubilin ni Moises sa mga puno ng bawat pamilya upang pumatay ng tupang walang dungis, upang lutuin sa tiyak na paraan at ipinta ang dugo nito sa mga pintuan ng mga Israelita, dahil nang gabing iyon, ang mga anghel ay darating upang patayin ang lahat ng mga unang silang na mga bata ng mga taga Ehipto pati na ang kanilang mga alagang hayop. Sa matinding tuwa, naulit niya ang daing ng mga taga Ehipto noong magising sila at matagpuan ang duguang mga unang silang sa bawat tahanan. Walang naligtas.

Ito ay ang uri ng malagim na kwento na aking hindi tinanggap na may halaga para sa sinuman na naghahanap ng mas mataas na ispiritwal na katotohanan. Ako ay nagtanong kung gaano naunawaan ng aking mga alagad noong aking sinabi na ang kanilang '**Makalangit na Ama**' at ang kaniyang pagmamahal sa tao. Paano sila matutuwa sa pag-iisip na ang ' mga anghel' na pumapatay ng mga unang silang na Ehipsiyo gayong aking may kaliwanagang sinabi sa kanila na ang 'Diyos,' ang '**Ama**' ay **Pag-ibig**.

Ngunit ang mga Hudyo ay laging nag-iisip na ang pagbuhos ng dugo upang matubos sa kanilang mga kasalanan.

Kahit na si Abraham, ang nagtayo ng bansa ng Israelita, ay kombinsido na dalahin ang kaniyang nag-iisang anak sa disyerto at patayin at ihandog bilang sakripisyo sa Diyos. Isang pagano at nagrebolusyong pag-iisip!

Naisip ko ang mga hayop na sakripisyo sa templo. Minamahal ang lahat ng mga ligaw na mga bagay ng pagkakalalang gaya ng ginawa ko, ang gawaing iyon ay isang lubha kong inaayawan. At ngayon ako ay isasalang na sa kamatayan dahil hinamon ko na magsalita ng katotohanan. At noong ikonsidera ko kung gaano kaliit ang aking nakamtan sa pagpapasa ng aking karunungan, ako ay nagtanong kung bakit ako ay ipinadala sa kagayang misyon!

Ako ay nakaramdam ng pansamantalang hangin ng pagkaalibadbad at galit na nagtahi tahi sa aking pangkaraniwang pakiramdam ng pag-ibig para sa mga taong ito.

Mayroong mga agam agam, ako ay nag-isip kung ano ang epektibong bagay upang maalala na aking maiiwan sa kanila, upang ibalik sa kanilang mga isipan ang lahat ng aking mga turo kung ako ay wala na sa piling nila. Kung kanilang mabilisang makakalimutan ang mga lahat ng itinuro ko tungkol sa '**Pag-ibig ng Ama**' at magsaya sa malagim na kwento ng Pista ng Tinapay na walang lebadura, habang ako ay naroon pa sa silid na iyon na kasama nila- gaano nila matatandaan na ako ay namatay bilang isang 'kriminal' sa krus, ang pinaka walang halagang kamatayan?

Pagkatapos ito ay dumating sa akin na dahil sila ay masyadong napakilos ng 'pagdanak ng dugo,' ako ay magbibigay sa kanila ng dugo upang maalala nila ako!

Sa mga matalinhagang repleksiyong ito, aking itinaas ang tinapay, piniraso ito at ipinasa sa aking mga alagad at sinabi sa kanila na kainin ito. Inihalintulad ko ang pagkakapirapiraso ng tinapay sa panghinaharap na pagkakapirapiraso ng aking katawan at hiniling sa kanila na ulitin ito 'pagpipiraso ng tinapay at pamimigay' bilang paraan ng pag-alala sa sakripisyo ng aking katawan upang dalahin sa kanila ang KATOTOHANAN- ang Katotohanan tungkol sa Diyos at Katotohanan tungkol sa buhay, ang katotohanan tungkol sa Pag-ibig.

Habang natatanto nila na ako ay nasa kakaibang pag-iisip, sila ay tumigil sa pagkain, nakinig, pumiraso ng tinapay at kinain ito nang matahimik.

Kasunod nito, kinuha ko ang saro ng alak at ipinasa iyon, habang sinasabi na bawat isa sa kanila ay dapat uminom mula dito dahil, ito ay simbolo ng aking dugo na sa maikling panahon ay mabubuhos dahil naghamon ako na dalahin ang **Katotohanan ng pagiging naririto** sa kanila.

Nakita ko na ang dulo ng aking tinig ay nakaabot sa ilan sa kanila. Kalmado, bawat isa ay lumagok at pagkatapos ay ipinasa sa kaniyang kalapit. Ngunit gaya ng dati, wala silang tinuran. Naramdaman nila na ako ay seryoso at hindi hahayaang magkaroon ng anumang argumento.

Pagkatapos sinabi ko sa kanila na isang tiyak na lalaki sa kanila ay magkakanulo sa akin.

(Sa pansarili, aking naunawaan ang kaniyang mga motibo at alam na siya ay kinakailangang bahagi ng panghinaharap ng pagkakasunud sunod ng mga pangyayari. Siya ay gumaganap lamang sa tungkulin na ang kaniyang likas ay nag-udyok sa kaniya na gawin ito. Alam ko na siya ay magdurusa nang lubha at naramdaman ko ang pagkaawa para sa kaniya. Ngunit ang mga pag-iisip na ito ay sinarili ko na lamang.) Noong sambitin ko na isa sa kanila ay magkakanulo sa akin at sinabi kay Hudas na umalis at gawin nang mabilis ang kailangan niyang gawin, ang mga alagad ay dumating, nagtatanong kung ito na ang huling hapunan nila kasama ako.

Ngayon ay may masidhing emosyonal na kaguluhan, mga pagtatanong, kahit na mga akusasyon na naghantong sa kanila sa patibong na iyon. Muli, nagtanong sila kung ano ang mangyayari sa kanilang buhay kung wala na ako. Itinanong nila kung ano ang magiging tayo nila sa lipunan kung ako ay mapapako sa krus. Sila ay magiging tumpalan ng pag-alipusta, bulalas nila. Wala ng maniniwalang muli sa salita na binitawan nila.

Malalim na nalungkot sa kanilang tugon na nakasentro sa kanilang sarili lamang tungkol sa aking mahirap na kalagayan, sinigurado ko sa kanila na hindi sila kailangang matakot para sa kanilang pansariling kaligtasan. Liwanan nila ako at sila ay hindi magiging konektado sa pagpapako sa krus. Pagkatapos ng aking kamatayan, iminungkahi ko na sila ay maghiwa hiwalay at bumalik na sa Galilea. Ito ay nakahipo nang malalim kay Pedro at siya ay tumugon, may karubduban na hindi niya ako iiwan- ngunit sa totoo lamang ginawa nga niya.

Lahat ng pagmamahal na naramdaman ko para sa aking mga kapwa tao, lahat ng aking mga hinangad upang makamtan para sa kanila, - sa oras na ito ng aking pansariling pangangailangan,- na blanko walang kaunawaan, kahit na paglaban. Ang kanila lamang naging alalahanin ay kung ano ang mangyayari sa kanila. Wala man lamang salita ng kabaitan, handog ng tulong, o galit para sa aking napipintong pagkakapako.

Gaano katigas ang pantaong puso, naisip ko. Gaano kadaming mga siglong walang kalakasan ang magdaraan bago ang tao ay kumilos lampas sa kanilang pansariling sakit at hapdi upang maramdaman ang mas maningning na pag-ibig at pagkaawa para sa mga kapus palad sa mas masamang sitwasyon kaysa sa kanilang mga sarili?

At kaya, bagaman at malalim na nabigo, o kaya ay nasaktan- ng kanilang makasariling mga tugon, akin pa rin silang naunawaan at sinubukan na magbigay ng tapang sa aking mga alagad upang harapin ang

bukas at siguraduhin sa kanila na ako ay laging nasa kanila kahit na wala na ako sa kanilang mga paningin.

Ang gawain na aking sinimulan ay itataguyod mula sa buhay magpakailan man. Hindi ko sila iiwanang nag-iisa.

Malalaman nila at mararamdaman ang aking presensiya at ito ay magbibigay sa kanila ng kapanatagan. Sinabi ko sa kanila na kumapit sila sa mga ala ala ng aking panahon kasama sila. Sinabi ko na mayroong marami na magpapatuloy ng karunungan na ibinigay ko sa kanila, ngunit mayroon na mga tagalabas na maghahanap upang dagdagan ng boses ng tradisyon at dahilan ang aking mga turo. Ang aking mga salita ay babaluktutin, na sa katapusan ay hindi na nila maihayag ang orihinal na Katotohanan na dinala ko dito sa mundo.

Noong sabihin ko ito sa kanila na ito ay mangyayari, sila ay nadisturbo at nagpanik. Ako ay nagaanan noong makita na ang aking mga turo ay hindi nawalan ng saysay pagkatapos ng lahat- hindi sila naging mga binging mga taynga. Nakiusap sila sa akin na magsabi pa ng higit, ngunit itinaas ko ang aking mga kamay at nagwika na iyon na lamang ang aking masasabi pa.

Sa puntong ito, naramdaman ko na nasabi ko na ang lahat na gusto kong sabihin habang nasa lupa, na ang aking salita sa mga tao ay natupad na. Lahat ng lubusan, ay may kalaliman na ginusto ko ay magpahinga sa katahimikan at humanap ng kapayapaan at kagaanan sa aking pakikipagniig sa **'Ama.'** Nilisan namin ang silid hapunan at naglakad papunta sa Bundok ng Olibo ngunit ang lagay ng aking mga alagad ay panloob na pagtatalo, takot at pangamba. Karamihan sa kanila ay umalis na upang makapiling ang kanilang mga pamilya at mga kaibigan na nagdaraos ng kanilang sariling pista ng tinapay na walang lebadura.

Sa hardin, mayroong espesyal na tipak ng bato, kinurting kagaya ng maliit na kweba. Gusto kong magkanlong dito mula sa hangin. Kaya ako ay umupo at nagmeditasyon at nanalangin, naghahanap ng daan tungo sa nataas na harmoniya na aking ikinalugod sa nakaraan. Alam ko na kapag kumilos ako na nakatono sa 'Amang Pag-ibig,' ang aking mga takot ay mapapawi at ako ay mapapasa estado ng total at lubos na kapayapaang nagtitiwalang muli. Nang maramdaman ko ang Kapangyarihan ng Pag-ibig ay kumilos sa akin at pumuno sa aking pantaong kamalayan, gayon din na ang kalakasan upang mapagtagumpayan ko ang kung ano man ang mangyayari ay pumasok sa aking puso. Ako ay makakapanatili sa Pag-ibig at makapagbibigay ng Pag-ibig sa iba hanggang sa wakas.

At kaya ito nga.

Hindi ko na sinubukan pa na pumasok muli sa estado ng paglilitis at pagkakapako sa krus. Ito ay walang bunga.

Noong ako ay namatay sa krus at ang aking ispirito ay umalis mula sa aking sugatang katawan, ako ay nataas tungo sa di maisalarawan at maningning na **LIWANAG**. Ako ay nabalot sa init at kalinga ng **PAG-IBIG**, na hindi ko pa nararanasan noon. Ako ay nakaramdam ng bumabalot na papuri, isang makapangyarihang pagtiyak ng gawaing maayos na naisagawa, ng ekstasi sa pangkalahatang kalakasan upang magpatuloy ng gawain, at saya at lubos na kagalakan na malayong lampas pa sa anumang nasa makalupang kalagayan na maaaring malaman. Kumilos ako sa bago at kahanga

hangang magandang paraan ng buhay ngunit ako ay bumaba pa rin sa kamalayan upang manatiling may ugnayan sa mga tao na iniwan ko. Aking naipakita ang aking sarili sa mga tao na may kasapatan ang pagkasensitibo upang makita ako. Subalit, ang kwento ni Thomas na pinalagay na nagpasok ng mga daliri sa aking mga sugat ay walang katuturan.

Hindi alam ng aking mga alagad na ako ay may sekretong pakikipag-ayos kay Joseph ng Aremathea na kukuha ng aking katawan pagkatapos kong mamatay patungo sa kaniyang sariling hindi pa nagagamit na libingan, kung saan kaniya itong tutuparin batay sa kaugalian bago lumubog ang araw. Pagkatapos, noong dumilim na at ang Sabbath ay idinaos ng bawat isa sa Jerusalem, sa tulong ng dalawang lubos na pinagkakatiwalaang lingkod, dadalihin niya ang aking katawan nang palihim sa gabi, at sa hindi nakikitang mga daan kung araw, tungo sa tabi ng bundok sa labas ng Nazareth, sa Galilea. Doon, sa tulong ng aking pamilya, kung sinunod niya ang aking mga tagubilin, kaniyang makikita ang isang maliit, natatagong yungib na nagbigay sa akin ng kanlong mula sa mga bagyo at tanggulan mula sa mga tao noong ako ay bata pa, na hindi masaya at rebelde, at salungat sa mundo. Nangako si Joseph na hanapin ang kweba mula sa mapa na ibinigay ko sa kaniya at iwanan ako doon pagkatapos ng dagdag na pag-eembalsamo. Kaniyang itatayo ang maliit na daanan upang lubusang matakpan ito mula sa mga nanghihimasok. Doon, ang katawan ko ay nakahimlay, malaya sa molestasyon.

Ito ay sinabi tungkol sa akin na ang 'aking katawan ay bumangon mula sa patay.' Anong walang katuturang naisip ng mga makalupang isipan na nasa kawalan upang maykabusugan lamang na maipaliwanag ang aking kamatayan bilang kriminal sa krus!

Anong pangangailangan ko sa makalupang katawan upang magpatuloy ng pagiging naririto sa sunod na dimensiyon?

Paano ang kagayang nakatatawang mito ay nagpatuloy kahit hanggang ngayong ika dalawampu at isang siglo? Ito ay naging sukatan ng kawalan ng pagkakaunawa ng mga 'Kristiyano' na may kabulagan nilang tinanggap ang dogma hanggang sa mga oras na ito.

Maingat na isipin ang tungkol dito. Pagkalaya ko mula sa panlupang katawan at pagkatapos ng aking karanasan ng ekstasi at maluwalhating lubhang kaligayahan ng pagtungo sa mas mataas na dimensiyon ng **PANGKALAHATANG KAMALAYAN**, bakit ko kailangan na magbalik sa makalupang dimensiyon upang pumasok muli sa aking katawan? Anong silbi pa nito para sa akin sa inyong mundo o sa akin? Habang ang 'pisikal na substansya' ng aking katawan ay maaaring ispiritwalisado kung perpektong nakatono sa '**Amang Mapagmahal na Kamalayan**'; noong ako ay nakatira pa sa lupa, hindi baga ang aking katawan ay dalahin at sagabal sa aking sunod na paglalakbay sa loob ng pinakamataas na ispiritwal na Kaharian?

Ang mga nakikitang mga bagay ay manipestasyon lamang ng tiyak na mga alon ng baybrasyon sa kamalayan na lumilikha ng 'SINAG NG PARTIKULO' na nagbibigay ng anyo ng solidong 'bagay.'

Bawat nakikitang substansya ay nagtataglay ng kaniyang sadyang alon ng baybrasyon. Ang pagbabago sa bilis ng baybrasyon ay lumilikha ng anyo ng 'bagay.' Bilang mga enerhiya ng kamalayan ay gayon din ang mga anyo ng 'bagay' ay nagbabago.

Samakatuwid, ito ay posible sa akin na ipokus at ibaba ang aking mga alon ng kamalayan tungo sa punto kung saan ang aking anyo ay naging namamasdan ng pantaong mata. Ako ay nakababalik sa

aking mga alagad at nakapagpapakita sa kanila. At ginawa ko ito. Minahal ko sila nang higit pa noon, at may utang ako sa kanilang higit na kalinga at suporta gaya ng kaya kong ibigay sa kanila pagkatapos ng aking kamatayan. Hindi lamang ito, ito ay kinailangan na idirekta ko ang aking sariling kapangyarihan sa kanilang mga isipan upang magbigay sa kanila ng impetus at tapang upang ipagpatuloy ang gawain na aking nasimulan.

Ngunit, gusto kong malaman ninyo na ang 'indibidwalisadong kamalayan' na tumaas sa alon ng baybrasyon tungo sa pinaka pintuan ng **Pangkalahatang Mapanlikhang Dimensiyon** ay nagiging **INDIBIDWALISADONG LIWANAG**, isang **INDIBIDWALISADONG KAMALAYAN** na hindi nangangailangan ng katawan upang maghayag at magalak sa lahat ng mga malilikha ng **MALUWALHATING KAMALAYAN** sa pinakamataas na **ISPIRITWAL NA DIMENSIYON**. Ito ay isang supremo at puno ng ligayang estado ng pagiging lalang na wala ng mga pangangailangan, mga naisin, mga pintig na naranasan ng mga iba na hindi pa lubusang nakapundasyong mataas na lagpas at higit sa ego.

Habang nabubuhay dito sa lupa, ang inyong mga isipan ay nananatiling nakaangkla sa loob ng mga tiyak na mga sukatan ng mga alon ng baybrasyon, na nakakulong sa mga katawan na mayroong kanilang mga sariling pangangailangan. Kung ang inyong mga kamalayan ay totoong gustong maglakbay lampas pa sa mga panukatang ito, ang inyong panlupang sarili ay mawawala. Noong ako ay nakulong sa katawan, ako ay malawakang napatali din sa mga panukatang ito ng alon ng baybrasyon at kamalayan.

Dagdag pa, ang imahinasyon lamang ay makakapaglayag na hindi lalayo pa sa inyong mga nakaraang mga karanasan at samakatuwid kayo ay nakatali sa inyong nakaraan na inyong madadala sa inyong panghinaharap.

Ngunit,- paunti unti,- kayo ay magagabayan ng mga isipang sapat na sensitibo upang makatanggap ng mas mataas na dimensiyong ispiritwal at kaya makapagpakilos sa inyo nang lampas sa inyong pangkasalukuyang hangganan ng inyong kamalayan. Sila ang magtatala para sa inyo para doon sa mga kahangahangang mga karanasan at mga estado ng pagiging lalang lampas sa inyong pansarili, kung alin kayo sa inyong mga sarili ay makapaghahangad. Sa paraang ito, kayo ay susulong sa mga baitang o mga hakbang ng ispiritwal na pagkalinang.

Bawat hakbang ay magdadala sa inyo ng bagong pananaw ng kung ano ang makakamtan at mula sa pananaw na ito ay makakalikha kayo ng bagong layunin. Sa layuning ito na laging narito bago pa man kayo, kayo ay gagawa upang linisin ang inyong sarili sa mga nakakokontaminang impluwensiya ng 'dikit-igkas' na mga pintig ng inyong panlupang pagiging naririto. Sa bawat unti unting hakbang ay inyong malalampasan ang inyong ego.

Kung lalampasan ninyo ang inyong ego at ito ay mamatay sa inyong kamalayan, kayo ngayon ay masaganang nabubuhay sa '**Amang Mapagmahal na Kamalayan**' at makatagpo ng katunayan ng kaharian ng kalangitan sa inyong mga buhay, sa inyong sarili at sa inyong kapaligiran.

Upang marating ninyo ang mga tugatog ng pag-ibig, ligaya, pagkakaisa, at ekstasi na naisabuhay ko, ginawa at kinamatayan sa Palestina at ako ay dumating sa inyo ngayon sa mga **Liham** na ito.

Huwag hayaan na ang aking gawain ay mawalan ng saysay sa pangalawang pagkakataong ito. Habang binabasa ninyo ang mga pahinang ito, hanapin, magmeditasyon at manalangin para sa inspirasyon,

darating na mararamdaman ninyo ang tugon ng **'Ama'** at kapag kayo ay nakinig nang mataimtim araw araw, ay inyong maririnig ang **Boses ng 'Ama.'**

Ang Tinig ay laging nasa inyo. Alisin ang mga balakid na nalikha ng pansariling kagustuhan. Buksan ang inyong mga sarili upang tanggapin ang kalakasan, kapangyarihan, inspirasyon at pag-ibig direkta mula sa **'Amang Pag-ibig na Kamalayan'**

Basahin at basahing muli ang mga **Sulat** na ito na sa katapusan ay maging laman ng inyong kamalayan. Sa pag-gawa ninyo nito, kayo ay maglalakbay tungo sa **LIWANAG**, at kayo ay magbibigay ng **LIWANAG** sa iba. Ang kagayang **LIWANAG** ay hindi lamang 'liwanag' na kagaya ng elektrisidad kundi ay ang pinaka likas ng **PANGKALAHATANG KAMALAYAN** na inilarawan ko sa inyo sa aking **Liham 1**.

Samakatuwid, habang pinakikislap ninyo ang **LIWANAG**, kayo ay nagpapakinang ng walang kondisyong pag-ibig. Inyong itataguyod ang paglago at ispiritwal na paglinang ng bawat nabubuhay na lalang. Inyong nanaisin na magpalusog at kumalinga, kayo ay magtatrabaho upang itaguyod ang proteksiyon at paggagamot at edukasyon. Inyong hahangarin ang tumulong sa pagtatatag ng mapagmahal na batas at kaayusan kung alin ang lahat ay makakapamuhay nang mapayapa, matagumpay at masagana. **Kayo ay magiging nasa Kaharian ng Kalangitan.**

Sa kagayang panahon, wala na sanang mga ilusyon.

Habang ang mga hakbang ay kinuha na upang ipakilala ang mga **Liham** na ito sa mundo, mayroon din na eksaktong kagayang mga mapanlabang akusasyon, ang kagayang pagkondena, ang kagayang pagsalita ng Satanas, ang demonyo, na kagaya noon noong ako ay unang nagturo sa Palestina. Isapuso ninyo, manalangin para sa kagitingan. Sila na tatanggap nito hanggang wakas ay tataas mula sa komosyon at kaguluhan at magpapahinga sa kapayapaan at kaligayahan ng kaharian.

Ito ay buong pagmamahal na hinahangad ng Kristo na ang mga LIHAM na ito ay mabilis na mailimbag at maipamahagi sa mga tao na naghahanap ng Katotohanan. Kung sisipi mula sa mga LIHAM, pakibanggit nang maliwanag ang pinagmulan:

**CHRIST'S LETTERS, www.christsway.co.za, (Book Title: CHRIST RETURNS – SPEAKS HIS TRUTH)
MGA LIHAM NG KRISTO,
(Titulo ng Aklat: Ang Kristo ay Nagbabalik-Naghahayag ng Kaniyang Katotohanan)**